



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Кзз 727/2015**  
**02.09.2015. године**  
**Београд**

**У ИМЕ НАРОДА**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Горана Чавлине, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.М., због кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 1. у вези члана 181. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. мр. Д.Р., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Пожаревцу - Судска јединица у Кучеву К бр. 303/14-88 од 21.05.2015. године и Основног суда у Пожаревцу Кв бр. 518/2015 од 18.06.2015. године, у седници већа одржаној дана 02.09.2015. године, једногласно је донео

**ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ**, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.М., адв. мр. Д.Р., поднет против правноснажних решења Основног суда у Пожаревцу - Судска јединица у Кучеву К бр. 303/14-88 од 21.05.2015. године и Основног суда у Пожаревцу Кв бр. 518/2015 од 18.06.2015. године.

**Образложење**

Решењем Основног суда у Пожаревцу - Судска јединица у Кучеву К бр. 303/14-88 од 21.05.2015. године одређено је да се трошкови одбране окривљеног Б.М. у износу од 209.071,00 динара имају исплатити окривљеном, из буџетских средстава суда, у року од 15 дана од дана правноснажности решења под претњом принудног извршења, на текући рачун пуномоћника адв. мр. Д.Р. број ... код И. Банке Б., Експозитура К.

Решењем Основног суда у Пожаревцу Кв бр. 518/2015 од 18.06.2015. године делимичним уважењем жалбе Основног јавног тужиоца у Пожаревцу, преиначено је решење Основног суда у Пожаревцу - Судска јединица у Кучеву К бр. 303/14-88 од 21.05.2015. године, тако што је Основни суд у Пожаревцу обавезан да окривљеном Б.М., у предмету тога суда - Судска јединица Кучево К бр. 303/14-88 исплати износ од 179.571,00 динар, у року од 15 дана од дана правноснажности

решења, под претњом принудног извршења, на текући рачун пуномоћника, адв. мр. Д.Р., док су у преосталом делу жалбе Основног јавног тужиоца у Пожаревцу и браниоца окривљеног одбијене као неосноване.

Против правноснажних решења Основног суда у Пожаревцу - Судска јединица у Кучеву К бр. 303/14-88 од 21.05.2015. године и Основног суда у Пожаревцу Кв бр. 518/2015 од 18.06.2015. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Б.М., адв. мр. Д.Р., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 441. став 4. у вези члана 265. став 1. ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине оба правноснажна решења и предмет врати суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног Б.М., сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.М., је неоснован.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног Б.М. истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 441. став 4. у вези члана 265. став 1. ЗКП, уз образложење да је другостепени суд повредио закон када окривљеном Б.М. није признао трошкове изгубљене зараде - дангубе за десет приступа суду, у укупном новчаном износу од 10.000,00 динара као и трошкове одбране браниоцу окривљеног за два неодржана главна претреса заказана за дане 03.12.2013. и 03.02.2014. године, јер исти нису одржани, како то бранилац посебно истиче, због недоласка сведока и оштећене а не окривљеног који је уредно обавестио суд да неће доћи, због лечења у иностранству.

Истакнути наводи захтева за заштиту законитости не могу се прихватити као основани а из следећих разлога:

Правилником о накнади трошкова у судским поступцима („Службени гласник РС“, број 57/03 и 69/11) прописани су услови, висина и начин накнаде трошкова који у судским поступцима, између осталих, припадају и окривљеном.

Трошкови сведока, вештака, тумача и стручног лица (у даљем тексту: учесник у поступку) чине путни трошкови, трошкови за исхрану и преноћиште и изгубљена зарада (члан 4. Правилника).

Изгубљена зарада се надокнађује учеснику у поступку који је у радном односу, који је земљорадник, предузетник или на други начин, у складу са законом, остварује зараду (члан 11. Правилника).

Члан 13. Правилника између осталог прописује да се изгубљена зарада одређује сразмерно изгубљеном времену при чему се води рачуна о врсти занимања и дневној заради, док члан 21. Правилника прописује да се награда за нужне издатке која по Закону о кривичном поступку припада приватном тужиоцу, оштећеном као тужиоцу, оштећеном и окривљеном, одређује у складу са члановима 4. - 15. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима.

Имајући у виду, напред цитиране одредбе као и чињеницу да из списка предмета произилази да је окривљени Б.М., пензионер, што значи да није у радном односу, није земљорадник, предузетник нити на други начин у складу са законом остварује зараду (члан 11. Правилника) то му се како то правилно и закључује другостепени суд као учеснику у поступку изгубљена зарада за 10 приступа суду није могла надокнадити.

Такође су неоснована истицања у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног да је другостепени суд повредио закон када браниоцу окривљеног није признао право на накнаду трошкова одбране за два неодржана главна претреса заказана за дане 03.12.2013. и 03.02.2014. године, будући да су одложени због недоласка окривљеног који је био у обавези не само да усмено обавести суд о разлозима неодржавања позивима суда (здравствени проблеми и лечење у иностранству) већ и да суду достави писане доказе о томе (извештај лекара, отпусна листа ... итд) и тако свој изостанак оправда.

Како су истакнути наводи садржани у захтеву за заштиту законитости истицани и у жалбеном поступку, а другостепени суд нашао да су исти неосновани и у образложењу решења дао јасне и довољне разлоге које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на исте упућује.

Осталим наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се указује да су изреке побјаних решења нејасне и неразумљиве јер не испуњавају формалне услове из члана 13. став 1. тачка 1. Закона о извршењу и обезбеђењу, да би представљале извршну исправу, на основу које би се евентуално, у случају да трошкови поступка не буду добровољно исплаћени тј. у партиципационом року, могао покренути извршни поступак према извршном дужнику те да је с тога време исплате, наведених трошкова остављено на „вољу“ председнику суда, у конкретном случају Основног суда у Пожаревцу, представљају битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, а која повреда не представља разлог због којег је дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП-а, ограничени су разлози због којих окривљени, може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе, окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП-а може, преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог Законика прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Како наведена повреда из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП у смислу члана 485. став 4. ЗКП-а не може бити законски разлог због којег окривљени, преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек - захтев за заштиту законитости, то је исти Врховни касациони суд у том делу оценио недозвољеним.

Налазећи да побијаним решењима није учињена повреда закона из члана 485. став 1. тачка 1. у вези члана 441. став 4. у вези члана 265. став 1. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев у том делу на основу члана 491. ЗКП одбио као неоснован, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП исти захтев у осталом делу одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник,  
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,  
Веско Крстајић, с.р.**